

Rapport från Riksantikvarieämbetet

Interaktiva myndigheter

**Juridiska implikationer kring utvecklad
webbaserad dialog och delaktighet**

FoU-rapport 2009-12-16

Rapporten är framtagen inom ramen för Riksantikvarieämbetets forsknings- och utvecklingsverksamhet, FoU. Uppdraget har utförts av Mathias Klang vid Göteborgs universitet.

GÖTEBORGS UNIVERSITET
IT-FAKULTETEN

© 2009 Riksantikvarieämbetet

Box 1114

621 22 Visby

www.raa.se

riksant@raa.se

ISBN 978-91-7209-552-6

Innehåll

Förord	4
Uppdrag	5
Disposition	5
Bakgrund	6
Projektbeskrivning	7
Offentlig-privat samverkan	7
Medborgardriven informationsskapande	8
Platsr	8
Juridiska frågor	10
Allmänna handlingar	10
Definition	10
Gallring	11
Offentlig Upphandling	11
Brottsbalken & Yttrande- och Tryckfrihet	13
Tillämpning på Platsr	13
Personuppgiftslagen	14
Upphovsrätt	15
Creative Commons	15

Förord

Riksantikvarieämbetets vision är att göra kulturarvet angeläget, tillgängligt och användbart för alla. Genom att driva kulturarvsfrågor i dialog och debatt samt vara ett central stöd och samordna aktörer får vi visionen att förverkligas. Kulturmiljöfrågorna behöver få bättre genomslag hos de olika aktörerna i samhällsprocesserna, i offentliga och privata organisationer och hos enskilda medborgare. Därför behöver samverkansformer och styrmedel både inom och utom kulturmiljösektorn utvecklas.

I genomförda omvärldsanalyser konstateras att Internet och ny teknik kan ge nya möjligheter där allt fler kan inkluderas, på olika sätt, och i olika processer. Men följderna för myndighetsarbetet av de här ambitionerna, att bedriva verksamhet genom interaktion via sociala medier, behövde en särskild analys. Därför gjordes denna utredning för att kartlägga vilka konsekvenserna är för myndigheter att själva eller i samverkan med olika aktörer bedriva webbaserad dialog och delaktighet samt peka på möjliga vägar att utveckla systemen inom ramen för gällande lagstiftning.

Uppdraget har varit ett FoU-projekt och utförts av FD Mathias Klang, Institutionen för tillämpad informationsteknologi vid Göteborgs universitet. För framförda sakupplysningar och åsikter svarar utredaren.

Inger Liliequist
Riksantikvarie

Riksantikvarieämbetets sektorsforskningsanslag, FoU, syftar till att utveckla kunskapsuppbyggnad och stimulera till forskning om kulturarvet och kulturmiljön. FoU-anslaget används för att stödja forskningsprojekt som befinner sig i mötet mellan kulturpolitik, kunskapsuppbyggnad om kulturmiljöer samt de vetenskapliga disciplinerna.

Uppdrag

Det finns en tydlig ambition från statsmakten att utveckla synsättet på - och formerna för - hur kulturarvsarbetet ska bedrivas i Sverige. Internet och ny teknik konstateras ge nya möjligheter där allt fler kan inkluderas, på olika sätt, och i olika processer. Men: ambitionerna att bedriva verksamhet genom interaktion via sociala medier uppfattas av många även rymma stora problem och risker. De huvudsakliga problemen kretsar kring i vilken mån nuvarande praxis och lagstiftning tillåter en utveckling mot att inkludera fler i kulturarvsarbetet.

På samma sätt ökar kraven på extern finansiering. Detta kan ske genom samverkan med andra aktörer. När det kommer till samarbeten med näringsliv uppstår frågor kring hur samverkan kan ske utan att konflikter med lagstiftningen uppstår. Vi har identifierat behovet av att få modeller för hur detta kan ske.

Detta uppdrag ska kartlägga vilka implikationer det har för myndigheter att själva eller i samverkan med olika aktörer bedriva webbaserad dialog och delaktighet samt peka på möjliga vägar att utveckla verksamheten så att den inte strider mot gällande lagstiftning.

Disposition

Att i allmänhet utreda vad som gäller för medborgardrivet informationsskapande skulle bli för generellt vilket i sin tur är svårt att applicera på konkreta fall. Av denna anledning kommer föreliggande utredning att utgå ifrån det på Riksantikvarieämbetet pågående (augusti 2009) projektet MinKulturmiljö som kommer att resultera i ett webbaserat community vid namn Platsr. Resultatet kommer sedan vara applicerbart på liknande projekt/e-tjänster. Troligtvis kommer ytterligare utredningsarbete att vara nödvändigt för att utreda förutsättningarna för respektive tjänst. Tanken är dock att denna utredning kan lägga grunden.

Rapporten är uppdelad i tre delar. Del 1 beskriver uppdraget och förutsättningarna för detta. Del 2 beskriver projektet Min Kulturmiljö och del 3 innehåller själva utredningen. Utöver detta finns en bilaga med ett förslag på användaravtal som användaren av Platsr godkänner när denne registrerar ett användarkonto (se bilaga 1).

Bakgrund

Riksantikvarieämbetets (RAÄ) vision är att göra kulturarvet angeläget, tillgängligt och användbart för alla, bland annat genom att driva kulturarvsfrågor i dialog och debatt samt vara ett central stöd och samordna aktörer. Kulturmiljöfrågorna behöver få bättre genomslag hos de olika aktörerna i samhällsprocesserna, hos offentliga, privata, organisationer och enskilda medborgare. För att RAÄ ska lyckas med det behöver samverkansformer och styrmedlen både inom och utom kulturmiljösektorn utvecklas. [Inriktningsdirektiv 2009-2011, Riksantikvarieämbetet].

I Riksantikvarieämbetets omvärldsanalys konstateras att vi lever i ett allt mer heterogent samhälle där olika grupper är olika synliga, lever segregat och diskrimineras. Att detta är en utmaning för kulturarvssektorn slås fast genom att den har få arenor för dem som inte har en stark förankring i kulturarvsverige. I analysen lyfts särskilt fram kraven på digital tillgänglighet och delaktighet samt behovet av dialog och kommunikation. Särskilt nämns kollaborativ kunskapsupbyggnad, (*User/Community Generated Content, UGC*) och Internet som förutsättningar för ökad kunskap, ökat intresse och tillgängliggörande av kulturarvet. Om dessa förutsättningar uppfylls kan det leda till att kulturarvet omvärderas när olika grupper definierar sitt kulturarv och skapar nya berättelser. Ett mångfasetterat samhälle betyder ett lika mångfasetterat kulturarvsbegrepp;

”Kulturarvssektorns arbete (...) ska skapa utrymme för en mångfald av berättelser och representera samhällsmedborgarna” (s. 75).

[För framtidens kulturarvsarbete, omvärldsanalys 2006, Riksantikvarieämbetet]

Under åren 2004-2007 drevs det så kallade Kulturmiljöportalsprogrammet på RAÄ. Det framstod klart att man inom delar av verksamheten såg stora risker och problem med att förverkliga de ambitioner och mål som RAÄ ställt upp kring samverkan med näringsliv och medborgare. Mer konkret handlar det om att tillsammans med företag utveckla och förvalta e-tjänster samt stimulera och stödja dialog och delaktighet i kulturmiljöarbetet med utgångspunkt från ”webb 2.0-filosofi”. Frågan har sedan våren 2008 legat vilande.

Det är av avgörande betydelse för måluppfyllelsen att RAÄ får verktyg, modeller, för att ingå i samverkansprojekt samt öppna upp en kommunikation med omvärlden, en

kommunikation som inkluderar alla genom dialog- och delaktighetstjänster. RAÄ bedömer att om kunskapen och information om kulturarvet ska få den önskade effekten krävs också en tydlighet och ett offensivt förhållningssätt för att stimulera fler att använda kulturarvsinformation. Det finns förväntningar från sektorshåll på ett ställningstagande från centrala myndigheter. Ett icke-val eller ett defensivt val skulle negativt påverka RAÄ:s ställning i kulturarvssektorn och de ambitioner som finns i K-samsöksprojektet¹.

Projektbeskrivning

Projektet skall studera de juridiska implikationerna av en utvecklad webbaserad dialog och delaktighet hos Riksantikvarieämbetet. Studierna skall främst riktas på två specifika områden:

1. Offentlig-privat samverkan (OPS)
2. Medborgardrivet informationsskapande

Offentlig-privat samverkan

I denna del skall utredningen undersöka de juridiska effekterna av att Riksantikvarieämbetet ingår i samarbeten med privata aktörer för att skapa elektroniska tjänster. Samarbetet kan bestå av allt från att bidra med kulturarvsdata, bidra med verksamhets- eller IT-kompetens till förvaltning av gemensamma e-tjänster.

Delprojektet skall framförallt utreda förhållandet mellan myndigheten och privata aktörer i relation till [lag \(2007:1091\) om offentlig upphandling](#) (LOU).

Före utgången av 2008 skall delprojektet rapportera om det föreligger ett behov för en djupare undersökning av detta område.

¹ Webservice/teknisk infrastruktur som underlättar samsökning och ihopkopplande av databaser med kulturarvsinformation; www.raa.se/ksamsok

Medborgardriven informationsskapande

Riksantikvarieämbetet planerar att utveckla olika e-tjänster som möjliggör ett utvecklat samskapande mellan medborgaren och myndigheten. Inför en sådan satsning skall detta delprojekt (i) studera de juridiska effekterna av en sådan utveckling av myndighet - medborgarkommunikation och (ii) föreslå lösningar i enlighet med befintliga förvaltningsrättsliga principer till de problem som kan förutses.

Bland de juridiska problemområdena finns upphovsrätt, offentlighet, personuppgiftslagen, samt delar av brottsbalken. För att tydliggöra problemområdena har de olika lagrummen prövats mot ett konkret case, närmare bestämt mot projektet Min Kulturmiljö (se nedan).

Platsr

Projektet MinKulturmiljö ska resultera i en användardriven (el communitydriven) webbplats, Platsr, där användaren väljer en plats på kartan som intresserar denna och sedan lägger till egenproducerad text och media. En plats kan vara en intressant byggnad, runsten eller större sammanhängande område. Det går att sätta rättigheter så att alla kan bidra till och redigera platsen, bara användaren själv, eller bara medlemmar i en viss grupp.

Utöver detta kommer det att finnas ett mer traditionellt diskussionsforum med ämnesindelningar och ”trådar” där medlemmarna kan diskutera det som intresserar dem.

Varje användare har en profilsida med kort information om sig själv (det enda som är obligatoriskt är användarnamn, e-post samt lösenord), senaste upplagda platser, bokmärken och diskussioner.

Det går att skapa intressegrupper, medlemskap öppet för alla eller via ansökan, (jfr Facebook² eller Flickr³) och samlingar för att samla platser som har något gemensamt (ex ”Runstenar i Uppland”).

² Community;, <http://www.facebook.com>

³ Community där användaren laddar upp och delar med sig av fotografier; <http://www.flickr.com>

Det diskuteras ifall det i ett senare steg skall utvecklas en möjlighet att via ett API⁴ hämta platser med tillhörande data (om användaren tillåter) och visa på en annan webbplats.

Det finns följande former av användargenererad data:

- Profilinformation; avatar, presentation, länkar mm
- Platsinformation med tillhörande texter och bilder (egna foton eller t ex från familjealbumet. Användaren måste försäkra att vederbörande har rätt att ladda upp bilden genom att klicka i en ruta i bilduppladdningsdialogen). Användaren kan välja att sätta full copyright, utslocknad upphovsrätt eller en Creative Commonslicens (CC) på bilderna. Användaren kan också länka in film från, Youtube⁵.
- Kommentarer till platser; allt ifrån spontana kommentarer till mer diskuterande inlägg.
- Användare kan tagga varandras platser
- Användare kan ”gilla” varandras platser
- Diskussionsinlägg i forum
- Grupper, diskussionsmöjligheter, info om gruppen.

Användare ska även kunna anmäla tveksam information/bild (misstanke om kränkt upphovsrätt, otrevlig ton, olagligheter osv.) till administratör.

Administratörens funktioner:

- Ändra och dölja platser, kommentarer, taggar, grupper, foruminlägg osv.
- Enkelt gränssnitt för att se senaste platser, bilder, kommentarer osv.
- Stänga av användare som missköter sig.

All information (användarinfo, kartkoordinater, bilder, texter, kommentarer, taggar, foruminlägg) lagras i en databas hos RAÄ. All användargenererad information visas utan att godkännas först, dock kan information döljas av administratör i väntan på åtgärder.

⁴ Ett API eller Application Programming Interface är en regeluppsättning för hur en viss programvara kan kommunicera med annan programvara.

⁵ Community där användaren laddar upp och delar med sig av filmer; <http://www.youtube.com>

Juridiska frågor

De juridiska frågor som Platsr väcker kan delas in i följande sju områden.

- Allmänna Handlingar
- Offentlig Upphandling
- Brottsbalken & Yttrande- och Tryckfrihet
- Elektroniska anslagstavlor
- Upphovsrätt
- Personuppgifter
- Licenssystem

Allmänna handlingar

Definition

Principen om handlingsoffentlighet innebär en rätt för allmänheten att ta del av allmänna handlingar, dvs. handlingar förvarade hos samt upprättade av eller inkomna till myndigheten. Dock gäller principen inte utan undantag. Hänsyn till andra intressen, både enskilda och allmänna, måste i vissa fall ges företräde framför intresset av insyn (se 2 kap. 2 § tryckfrihetsförordningen TF).

Med handlingar avses enligt 2 kap. 3 § Tryckfrihetsförordningen (TF) framställningar i skrift eller bild. Även upptagningar som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas med ett tekniskt hjälpmedel (t.ex. e-post) är handlingar i TF:s mening. Definitionen av vad som kan utgöra en handling är således mycket vid. Det är dock inte alla handlingar som omfattas av offentlighetsprincipen, utan den begränsar sig till myndigheternas allmänna handlingar. Med allmän handling avses enligt TF sådana handlingar som förvaras hos en myndighet och är inkomna till eller upprättade hos myndigheten.

Gallring

Enligt 3 § arkivlag 1990:782, (arkivlagen) är myndigheternas arkiv en del av det nationella kulturarvet. Arkiven skall bevaras, hållas ordnade och vårdas så att de tillgodoser:

1. Rätten att ta del av allmänna handlingar,
2. behovet av information för rättskipningen och förvaltningen, och
3. forskningens behov.

I 10 § arkivlagen medges dock att sådana allmänna handlingar som inte behövs för att arkiven skall tillgodose ovanstående ändamål får gallras. Enligt 2 § Föreskrifter och allmänna råd om gallring av handlingar av tillfällig eller ringa betydelse skall myndigheten gallra ut allmänna handlingar av tillfällig eller ringa betydelse för myndighetens verksamhet. Att ta bort sök- och sammanställningsmöjligheter eller att byta medium räknas som gallring. I fallet Platsr finns det 3 sorters ”borttagande”:

1. Material som döljs av admin/användaren och enkelt kan sökas upp/återpubliceras.
2. Material som raderas av användaren själv.
3. Material som raderas av admin (detta gäller enbart taggar och kommentarer).

Dolt material (1.) kommer att vara enkelt sökbar via en adminkonsoll och raderade taggar och kommentarer (3.) att finnas sökbara i form av skärmdumpar på en wiki. Dessutom kommer allt att finnas i datahistoriken. Material som raderas av användaren själv (2.) kan enbart sökas upp via datahistoriken. Detta kan enbart ske med hjälp av It-enheten och tar förmodligen något längre tid än vad som i dagsläget kan anses vara acceptabelt. Om situationen att någon begär ut material som enbart kan återfinnas via historiken uppstår ofta får arbetsmetoderna utvärderas och lämpliga åtgärder vidtas. Om taggar och kommentarer inte kan anses vara av ringa betydelse för myndighetens verksamhet kan det bli aktuellt att begära ett särskilt gallringsbeslut från Riksarkivet där enskilda tjänstemän ges rätten att gallra sådant från Platsr som bryter mot Platsrs användarvillkor.

Offentlig Upphandling

Statens, kommuners och myndigheters inköp regleras av regelverk för offentlig upphandling. Detta regelverk ställer stränga formella krav i strävan efter rättvisa och

objektivitet. För att regelverket skall tillämpas måste dock värdet av kontraktet överstiga de tröskelvärden som omnämns i 3 kap 1 §.

Offentlig Privat Samverkan (OPS) är en term som vanligen omfattar en entreprenadform som vanligtvis tillämpas vid infrastrukturinvesteringar eller större bygg- och anläggningsprojekt. Inom OPS finansieras projektet helt eller av den privata parten och risker fördelas på ett förutsägbart sätt. OPS saknar en enhetlig definition men begreppet omfattar ett antal samarbetsformer mellan det offentliga och det privata näringslivet. Den gemensamma nämnaren för OPS är att riskerna fördelas på ett förutbestämt sätt och att den privata parten kan ansvara för projektering, byggnation, drift och underhåll. OPS skall som utgångspunkt upphandlas enligt bestämmelserna i lagen (2007:1091) om offentlig upphandling, LOU eller lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (LUF). Det finns inga särskilda regler för OPS i vare sig EG:s upphandlingsdirektiv eller LOU eller LUF.

Det finns även möjligheter att upphandla ett OPS-projekt som en koncession, där en koncession är ett kontrakt av samma typ som ett offentligt tjänste- eller byggentreprenadkontrakt med skillnaden att ersättningen endast utgår i form av en rätt att utnyttja anläggningen/tjänsten eller av dels en sådan rätt, dels betalning. Nyttjanderättskriteriet är avgörande när det gäller att fastställa om ett avtal är en tjänstekoncession eller inte. Enligt detta kriterium rör det sig om en koncession om tjänsteleverantören tar riskerna i samband med den tillhandahållna tjänsten och tar ut ersättning av användare. Sättet på vilket tjänsteleverantören får ersättning är en faktor som gör det möjligt att fastställa vem som tar på sig risken i samband med nyttjandet. Tjänstekoncessioner omfattas inte av upphandlingsdirektivens tillämpningsområde. En upphandlande myndighet som tilldelar en tjänstekoncession skall dock följa de grundläggande principerna avseende icke-diskriminering, likabehandling, transparens, ömsesidigt erkännande och proportionalitet.

Eftersom projektet rör tillgängliggörande av data som finns i myndigheternas databaser utan att ersättning utgår till eller från myndigheten faller projektet under tröskelvärden för offentlig upphandling och regelverket blir ej tillämpligt. RAÄ ämnar tillgängliggöra data på ett sätt som inte gynnar eller diskriminerar någon enskild aktör utan det handlar mer om ett säkerställande av gemensamma, öppna standarder för tillgängliggörande.

Det är dessutom viktigt att påpeka att projektet syftar till att tillgängliggöra data inte till någon enskild aktör, utan tillgången till data är utan särskilda rättigheter eller ensamrätt att bedriva verksamhet.

Brottsbalken & Yttrande- och Tryckfrihet

Eftersom projektet syftar till att bedriva verksamhet online kan det vara intressant att diskutera vilka organisationsformer som skall tillämpas i relation till Tryck- och Yttrandefrihetsgrundlagstiftning.

Databasregeln: I 1 kap. 9 § yttrandefrihetsgrundlag ([1991:1469](#)), (YGL) anges att vissa typer av interaktiva tjänster som tillhandahålls allmänheten skall ges samma skydd som radioprogram. Förutsättningarna för regelns tillämplighet är något förenklat att tjänsten tillhandahålls av ett subjekt, t.ex. redaktionen för en tryckt periodisk skrift, som åtnjuter skydd enligt TF eller YGL för en annan del av sin verksamhet och att användarna inte kan ändra innehållet i tjänsten. Den som ansvarar för ett yttrandefrihetsbrott i en framställning skall anses ha haft kännedom om innehållet i framställningen (6 kap. 4 § YGL).

Dessutom finns en s.k. uppsåtspresumtion; den ansvarige antas ha medgett uppgiftens offentliggörande. Bestämmelsen har sin förebild i 8 kap. 12 § TF (tryckfrihetsförordningen) där det anges att det vid bedömning av fråga om ansvar för tryckt skrift skall anses som om vad skriften innehåller införts däri med den ansvariges vetskap och vilja. Syftet är att den ansvarige inte skall kunna undvika sitt ansvar genom sin egen okunskap om innehållet i skriften, radioprogrammet, databasen etc.

Tillämpning på Platsr

TF 1:7 är inte tillämplig på användargenererade sidor (t ex chat eller wiki) sidor eftersom sidan inte är en oförändrad återgivning av en tryckt förlaga. Inte heller YGL 1:9 är tillämplig eftersom de uppgifter som kan hämtas från chat/wiki sidan inte härrör direkt ur ett sådant register som avses i regeln. Databasregeln medger inte den långtgående interaktivitet som diskuteras i Riksantikvarieämbetets projekt. Varje inlägg innebär en ändring i databasen och om denna utan föregående åtgärd från databasinnehavaren blir tillgänglig för andra användare faller databasen utanför databasregeln.

Den sistnämnda inskränkningen bygger på den grundläggande idén att det inte vore rimligt att principen om ensamansvar skulle gälla för yttranden över vilka den ensamansvarige inte har någon kontroll. Därför faller ansvaret på författarna själva.

Det mest flexibla organisatoriska lösningen som möjliggör en bred delaktighet bland användare men minimerar risken för myndigheten är att inte bedriva verksamheten i redaktionsform med en ansvarig utgivare. (Målet Aftonbladet.se, mål nr B 7655-00 Stockholms Tingsrätt.) Genom att inte bedriva projektet i denna form blir [lag \(1998:112\) om ansvar för elektroniska anslagstavlor](#) (BBS-lagen) tillämplig. Av BBS lagen framgår att den som tillhandahåller tjänsten skall för att kunna fullgöra sin skyldighet enligt 5§, ha sådan uppsikt över tjänsten som skäligen kan krävas med hänsyn till omfattningen och inriktningen av verksamheten.

Skyldigheten enligt 5§ handlar om att ta bort vissa meddelanden och paragrafen stipulerar att: Om en användare sänder in ett meddelande till en elektronisk anslagstavla skall den som tillhandahåller tjänsten ta bort meddelandet från tjänsten eller på annat sätt förhindra vidare spridning av meddelandet, om

1. meddelandets innehåll uppenbart är sådant som avses i bestämmelserna i 16 kap. 5 § brottsbalken om uppvigling, 16 kap. 8 § brottsbalken om hets mot folkgrupp, 16 kap. 10 a § brottsbalken om barnpornografibrott eller 16 kap. 10 b § brottsbalken om olaga våldsskildring, eller
2. det är uppenbart att användaren har gjort intrång i upphovsrätt eller i rättighet som skyddas genom föreskrift i 5 kap. lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk, upphovsrättslagen, genom att sända in meddelandet.

Fördelen med BBS-lagen är att den ålägger ett ansvar på den som tillhandahåller tjänsten att ta bort meddelanden men, till skillnad från en modell med en ansvarig utgivare, skapar inte ett ansvar för det som har publicerats oavsett utgivarens faktiska vetskap.

Personuppgiftslagen

Det finns två typer av personuppgifter som Platsr måste ta hänsyn till. Dels finns de uppgifter som samlas in av myndigheten för att webbplatsen skall fungera, dels de uppgifter som användarna av Platsr bidrar med.

Frågan om den förstnämnda typen av personuppgifter, dvs. de som myndigheten genererar kan enkelt lösas genom att myndigheten agerar i enlighet med lagen samt att användaren informeras och godkänner en sådan användning i användarvillkoren som alla användare godkänner innan konto kan registreras.

De flesta uppgifter av den andra typen torde inte heller skapa problem i relation till personuppgiftslagen eftersom de innefattas i sådan tillåten användning som lagen föreskriver. Dock bör myndigheten agera skyndsamt om klagomål inkommer.

Upphovsrätt

Upphovsrätten kan vara en källa till problem i relation till det material som användare skapar eller laddar upp på Platsr. Genom att inte förstå det regelverk som gäller kan användare ladda upp upphovsrättsskyddat material som de inte har rätt till på webbplatsen. För att förhindra detta bör användare tydligt göras medvetna om att de enbart får ladda upp material som de själva har rätt till. Myndigheten bör vara beredd på att agera skyndsamt om klagomål inkommer.

Creative Commons

En Creative Commons-licens är baserad på upphovsrätt och licenserna kan därför användas för alla verk som skyddas av upphovsrätt eller närstående rättigheter. En Creative Commons-licens ger användaren möjlighet att diktera villkoren för hur andra kan utnyttja ensamrätterna till verket, till exempel rätten att kopiera verket, skapa bearbetningar, sprida verket och/eller tjäna pengar på verket. Licenserna ger inte upphovsmannen möjlighet att förbjuda något som annars är tillåtet enligt lag, till exempel citering och privatkopiering. De ger inte heller någon kontroll över sådant som inte skyddas av upphovsrätt eller närstående rättigheter, såsom faktauppgifter eller idéer.

Creative Commons-licensen hänger samman med verket och ger samma rättigheter till alla som kommer i kontakt med verket. Detta betyder att om Anders har ett exemplar av ett Creative Commons-licensierat verk så kan han ge en kopia till Eva, Eva kommer automatiskt att ha samma rätt att använda verket i enlighet med licensen som Anders har. Det uppkommer härmed ett licensavtal med Anders och ett med Eva.